

Arrest

nr. 261 000 van 23 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Benin City, waar u uw hele leven gewoond hebt. U bent niet naar school geweest, maar u hebt in een soort van avondschoon leren lezen en schrijven. U hebt gewerkt als een soort van hulpje van de chauffeur van een transportbedrijf en later ging u aan de slag als meubelmaker. U deed dit drie of vier jaar waarna u stopte, u wilde iets voor uzelf doen. U woonde bij uw moeder, zij had een eigen bedrijf. In begin 2012, februari ongeveer, werd uw neef F. vermoord, hij was als een soort broer van u. F. behoorde tot een cultorganisatie, de Aye, ook wel gekend als de Axemen. Leden van de rivaliserende cult, de Eiye, hebben F. vermoord.

U was zeer boos hierom en u besloot persoonlijk leden van de Eiye aan te vallen als wraak. De broer van F., K., steunde u hierin. Ongeveer 5 of 6 dagen na de moord op F. besloot u leden van Eiye aan te vallen in uw straat. Na dit gevecht, zijn leden van Eiye naar het huis van uw vader gekomen in oktober of november van 2012, en ze hebben het huis vernietigd en uw moeder geduwd. Ze hebben u ook aangevallen en u bent snel weggelopen en ontsnapt. U had door dat u een doelwit was geworden van de Eiye en u vluchtte naar Lagos waar u enkele dagen verbleef. Rond het einde van het jaar 2012 hebt u Nigeria verlaten en sindsdien bent u niet meer teruggekeerd. Met behulp van een smokkelaar hebt u in Burkina Faso na uw vlucht uit Nigeria, een paspoort kunnen bemachtigen, dat geldig was vanaf juli 2015. Op 1 januari 2014 kwam u aan in België. U woonde samen met de moeder van uw dochter in Antwerpen, maar sinds jullie in 2018 uit elkaar gingen leefde u op straat. Sinds uw vertrek is uw neef K. ook vermoord. Uw familie in Nigeria denkt dat u uw moeder hebt vermoord, ze is in 2018 overleden aan wat zij vermoeden, de gevolgen van de aanval in 2012. Op 11 april 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u een paspoort neer, een uittreksel van het geboorteregister.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Ten eerste wijst het CGVS op het feit dat u al sinds januari 2014 in België verbleef maar dat u het naliet om bij aankomst een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Pas 5 jaar na uw aankomst, op 11 april 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in nadat u op straat belandde ten gevolge van het aflopen van uw relatie. Uw houding getuigt allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Gevraagd waarom u pas in 2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende, antwoordde u dat u een comfortabel leven leidde met R. in België en dat u niet aan de overheid wilde vragen om voor u te zorgen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U zou geen verzoek tot internationale bescherming hebben gedaan omdat u onafhankelijk wilde zijn. Pas nadat u op straat belandde en u in contact kwam met de politie, besloot u dan toch om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, ook al omdat u sinds 2018 geen plaats meer had om te slapen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Geconfronteerd met het feit dat een laattijdig verzoek niet getuigt van een gegronde vrees tot vervolging, legde u uit dat R. u beloofde om documenten te regelen en dat u ook nog een hoop koesterde om via uw dochter aan de benodigde documenten te geraken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Deze verklaringen verschoenen u echter niet om u meteen te wenden tot de autoriteiten van België als u wel degelijk een gegronde vrees voor uw leven hebt ten gevolge van de cult Eiye. **Uw laattijdig verzoek ondermijnt danig de geloofwaardigheid van uw verhaal, daar het een contra-indicatie vormt voor de ernst van door u voorgehouden nood aan internationale bescherming.**

Ten tweede biedt u het CGVS ook geen zicht op hoe u uw documenten bent bekomen door manifest ongeloofwaardige verklaringen hieromtrent af te leggen. Bij uw asielaanvraag legde u een authentiek, persoonlijk paspoort neer (A02532035, op naam van A. X afgegeven door Abuja Headquarters, afgegeven in juli 2015). Vooreerst merkt het CGVS dat de datum van afgifte van het paspoort dateert van na uw beweerde aankomst in België in januari 2014 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat dit paspoort door de smokkelaar in Burkina Faso werd geregeld, u moest hem een foto geven en hij regelde dan een paspoort voor u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U hebt dan het paspoort persoonlijk in handen gekregen in Libië, alvorens u naar Europa reisde. U werd gevraagd of u uw paspoort ooit hebt laten vernieuwen, maar u geeft enkel aan dat het paspoort binnenkort zou vervallen of al vervallen was, en dat u het zelf nooit hebt laten vernieuwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U werd geconfronteerd dat het paspoort afgegeven was in juli 2015, en dat dit dan dateert van nadat u aangekomen zou zijn in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11) maar u houdt vol dat dit ook het paspoort was waarmee u reisde op weg naar Europa. U herhaalt dat de smokkelaar een slechte man was, maar dit is nog geen verklaring waarom u beweerde te reizen met een document dat dan pas 'in de toekomst' zou geldig zijn. Op geen enkel moment kan u een duidelijke verklaring geven waarom de smokkelaar u met zo een document zou laten reizen. Daarenboven is het document ook afgegeven in Abuja, maar nergens legt u uit hoe een smokkelaar in Burkina Faso dit document heeft verkregen. Gezien u beweert sinds 2012 niet te zijn teruggekeerd naar Nigeria, kan er wel van u verwacht worden toe te lichten hoe u een paspoort van juli 2015 hebt bekomen dat is afgegeven in de hoofdstad van Nigeria. Het feit dat u hier niet in slaagt om op geloofwaardige wijze uit te leggen hoe u aan dit paspoort kwam, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van uw vlucht en dat u beweerde sinds 2012 niet meer te zijn teruggekeerd naar Nigeria.

Ten derde slaagde u er tijdens het persoonlijk onderhoud ook niet in om uw beweerde vervolging door de Eiye op een gedetailleerde en doorleefde manier te vertellen. U werd gevraagd wat er juist gebeurde met F., zijn dood was immers de aanleiding tot uw acties tegen de Eiye (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). U kan echter niet vertellen wat er met F. gebeurde, naar uw bewering omdat u zelf niet tot een cult behoorde. Gezien het belang van de dood van F. in uw verhaal, is het wel noodzakelijk dat u kan verklaren wat F. overkomen is en waarom dat dan zo een grote invloed had op u. Verder had u ook grote moeite om te verklaren wanneer F. lid was geworden van de cult of waarom F. lid werd, wederom ten gevolge van uw beweerde band met hem, kan er wel van u verwacht worden dat u het CGVS hier meer details over geeft. F. was immers als een broer voor u, dus kan er dan wel verwacht worden dat u kan zeggen waarom F. besloot om bij een gewelddadige organisatie te gaan terwijl u er absoluut niet bij wilde gaan. Wat betreft het lidmaatschap van F. bij de cult, dient hier dezelfde opmerking te worden gemaakt. U kan het CGVS niet vertellen wat de Aye is, u beweert dat dit is omdat u er geen lid van was, of wat F. deed als lid van de Aye (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U werd meermaals de kans geboden om meer informatie te geven over de Aye, over wat F. u vertelde dat hij deed met de cult, maar u blijft hier zeer vaag in uw verklaringen en u beweert zelfs dat F. u nooit vertelde over wat hij deed met hen. Dit valt niet te kaderen in uw eerdere beweringen dat F. de persoon was waarmee u de beste band had, en dat jullie onwaarschijnlijk close waren. Het feit dat u er niet in slaagde om F.s' lidmaatschap beter uit te leggen en te kaderen in informatie over de Aye, ondermijnt volledig uw bewering dat u naar aanleiding hiervan vervolgd werd door de cult Eiye.

Wat betreft uw beweegreden om zelf over te gaan tot de aanval op de Eiye, kon u dit op geen enkele manier aannemelijk maken dat het gebeurde zoals u het beweerde. U beweerde zelf immers geen lid te zijn van een cult, maar u besloot dan wel in uw eentje willekeurige leden van een grote cult aan te vallen op straat (notities persoonlijk onderhoud p. 16 en verdere). Gevraagd naar waarom u besloot om op die manier over te gaan op een wraakactie, beweert u dat u geen keuze had omdat uw neef, eigenlijk bijna uw broer, vermoord werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). Echter, u beweerde al dat 80-85% van uw stad lid was van een cult (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16), wat uw solo wraakactie toch een zeer riskante onderneming maakte. U had echter geen echt plan, u wilde enkel tonen dat F. familie had en dat u bereid was om terug te vechten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Dat u beweerde dat u verwachtte dat er een reactie zou komen van Eiye, maar dat u niet had verwacht dat ze u zouden willen vermoorden is al helemaal niet aannemelijk aangezien u beweerde dat ze net uw neef hadden vermoord (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Van iemand die net zijn neef verloren is aan cultgeweld, die in dergelijke samenleving beweerde te wonen, kan wel verwacht worden dat hij meer doordachte redeneringen en bedenkingen kan geven, en uit uw verklaringen kan u niet aannemelijk maken dat u effectief op die manier handelde.

Vervolgens kon u ook de beweerde aanval op uw huis niet op een gedetailleerde en aannemelijk manier uitleggen tijdens het persoonlijk onderhoud. Na de gebeurtenissen in februari 2012, waarbij u leden van de Eiye aanviel, zouden ze dan nog gewacht hebben tot oktober of november 2012 om dan persoonlijk uw huis aan te vallen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18), wat op zich toch ook al een late reactie is van een cult op een directe aanval op leden van hen.

Tijdens die aanval beweerde u te weten wie de mensen waren die u aanvielen, maar u kan dan weer niet uitleggen wie die mensen zijn, enkel dat ze van de buurt kwamen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Gevraagd of u iets van informatie had over de mannen, kon u niet echt iets zeggen omdat u geen lid was van een sekte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18), u wist ook niet te vertellen in welke context u uw aanvallers al eens had gezien.

Doorheen uw verklaringen op het CGVS slaagde u er bijgevolg niet om de beweerde gebeurtenissen in Nigeria op dergelijke manier weer te geven dat deze als geloofwaardig en aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Tot slot kan u het CGVS ook niet met recente informatie duidelijk maken wat de huidige situatie van uw beweerde vervolgers in Benin City is. U beweert nog steeds de Eiye te vrezen omdat ze K. twee jaar geleden hebben vermoord, omdat u zelf niet in een cult zit en sterk bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U weet echter niet waar de vier mannen die u aanvallen nu zijn, en u hebt ook niet geprobeerd om te achterhalen waar uw vervolgers nu zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Uw oom Steven, de enige persoon waarmee u nog contact zou hebben, woont immers in een dorp en zou dan niet op de hoogte kunnen zijn. Echter, uw broer Osas en zus Margareth woonden voor ze naar Ghana gingen ook nog in Nigeria, en op die manier had u ook nog recente(re) informatie kunnen verkrijgen. Aangezien de door u beweerde vervolging dateert van negen jaar geleden, is het wel van belang dat u duidelijk de actualiteit hier nog van kan aantonen. Daar u hier niet in slaagde, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van uw (actuele) vrees.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_secuR.ire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 26 mei 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C; Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het enig middel worden de volgende schendingen ingeroepen:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 vreemdelingenwet
- schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie")
- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

4. In de bestreden beslissing wordt vooreerst gewezen op de vaststelling dat verzoeker sinds 1 januari 2014 in België verblijft, maar pas op 11 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Verzoeker deed dit dus meer dan vijfjaar na zijn aankomst in België toe.

Zonder verder rekening te houden met de concrete omstandigheden van de zaak, oordeelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat: "uw houding getuigt allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming" (stuk 1, pagina 1). Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat van verzoeker verwacht mag worden dat hij onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming zou hebben ingediend bij zijn aankomst in België indien hij nood zou hebben aan een daadwerkelijke bescherming.

In de situatie van verzoeker gaat deze conclusie niet op.

Verzoeker verliet Nigeria reeds in 2012. Hij reisde vervolgens door naar Benin en kwam in Burkina Faso terecht. Hij verbleef ongeveer één jaar en twee maanden in dit land. Dit vormde voor verzoeker een (tijdelijke) veilige plek. Hij reisde vervolgens door naar Mali, Niger om terecht te komen in Libië. Vanuit dit land zou hij de oversteek maken naar Europa via een smokkelaar (via een man van Italiaanse origine, die hem 900.000 Naira vroeg om de oversteek te wagen). Hij kwam zo in Italië terecht met als doel een veilig land te kunnen zoeken. Verzoeker bleef echter niet in Italië, maar kwam via F.rijk naar België toe. Hij kwam in België aan op 1 januari 2014, een lange tijd nadat hij Nigeria verliet.

België vormde het doel van verzoeker om een specifieke reden: de partner met wie hij reeds datete was in België woonachtig (mevr. X R. geboren te Bomadi Delta State (Nigeria) op 22 november 1986 en hebbende de Nigeriaanse nationaliteit). Hij kon bij haar intrekken.

Zij kregen ook samen een dochter: X Succes (geboren op 20 juli 2016 te Antwerpen). Het gezin woonde in Antwerpen. Door verzoeker werd deze periode omschreven als een "goed" of "comfortabel" leven, doordat hij een vaste partner had en een vaste verblijfplaats.

Door de lange vlucht (reisweg) van Nigeria naar België en de opvang (toekomst) die hij had bij zijn partner in België, vond verzoeker de veiligheid die hij niet meer had in Nigeria. Net hierom omschreef verzoeker dit als een "goed" of "comfortabel" leven, doordat hij een vaste partner had en een vaste verblijfplaats. Hij diende geen vrees meer te koesteren voor de Eiyé (de reden waarom hij Nigeria diende te verlaten).

Er kan bovendien geen abstractie worden gemaakt van de (sociale) achtergrond van verzoeker in Nigeria. Hij is opgegroeid met zeer beperkte middelen. Hij ging ook niet naar school en moest voor zichzelf zien te zorgen (daarom verklaarde verzoeker ook dat hij "onafhankelijk" wilde zijn tijdens zijn persoonlijk onderhoud). Verzoeker is daarom "tevreden" met beperkte middelen.

Hierdoor ontbrak de onmiddellijke noodzaak, in de specifieke situatie van verzoeker, tot het indienen van een verzoek tot internationale bescherming.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat: "uw houding getuigt allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming", kan daarom niet worden bijgetreden in de specifieke situatie van verzoeker.

5. Vervolgens stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing dat verzoeker geen inzicht zou hebben gegeven in de wijze waarop hij zijn "documenten" zou hebben bekomen. Hiermee bedoelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het (originele) paspoort van Nigeria dat verzoeker zelf heeft voorgelegd in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming. Verzoeker zou hierover ongeloofwaardige verklaringen hebben afgelegd.

Verzoeker wijst evenwel naar de verklaringen die hij heeft afgelegd over de wijze waarop hij zijn paspoort heeft bekomen en de reisweg die hij heeft afgelegd.

Verzoeker verliet Nigeria reeds in 2012. Hij reisde vervolgens door naar Benin en kwam in Burkina Faso terecht. Hij verbleef ongeveer één jaar en twee maanden in dit land. Dit vormde voor verzoeker een (tijdelijke) veilige plek. Hij reisde vervolgens door naar Mali, Niger om terecht te komen in Libië.

Vanuit dit land zou hij de oversteek maken naar Europa via een smokkelaar (via een man van Italiaanse origine, die hem 900.000 Naira vroeg om de oversteek te wagen). Hij kwam zo in Italië terecht met als doel een veilig land te kunnen zoeken.

Verzoeker bleef echter niet in Italië, maar kwam via F.rijk naar België toe. Hij kwam in België aan op 1 januari 2014, een lange tijd nadat hij Nigeria verliet.

Verzoeker verklaarde, in dit kader, welke hulp hij heeft verkregen van een smokkelaar. Via deze smokkelaar heeft verzoeker ook zijn paspoort bekomen. De specifieke handelswijze van de smokkelaar is voor verzoeker minder van tel. Hij wenste naar Europa te kunnen reizen.

Dit is de hulp die verzoeker nodig had en waar hij, door middel van deze smokkelaar, in geslaagd is.

Verzoeker merkt op dat hij, ook al is het bevreemdend dat het paspoort officieel werd afgegeven in juli 2015 in Abuja, oprecht is geweest over zijn reisweg en de hulp die hij heeft verkregen van een smokkelaar. Mocht hij zijn paspoort willen achterhouden, dan had hij dit document niet voorgebracht in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming.

Verzoeker is het daarom oneens met de stelling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat hij "geen zicht" zou hebben geboden op de wijze waarom hij de documenten bekomen heeft en dat hij hierover "manifest ongeloofwaardige verklaringen" zou hebben afgelegd.

6. In een derde punt stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de bestreden beslissing dat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn om zijn vrees voor vervolging door de Eiye op een gedetailleerde en doorleefde manier te vertellen.

Het wordt echter niet ter discussie gesteld dat de neef van verzoeker, F., werd vermoord.

Over zijn dood heeft verzoeker duidelijke (en doorleefde) verklaringen afgelegd. Dit element wordt niet betwijfeld in de bestreden beslissing.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt wel dat verzoeker niet zou hebben toegelicht (in detail) wat er met F. is gebeurd, terwijl de dood van de neef van verzoeker de reden vormde waarom hij zich keerde tot de Eiye.

Het kernelement waarom verzoeker zich heeft gekeerd tegen de Eiye staat echter vast en werd door verzoeker toegelicht: zijn neef F. (behorende tot een cultorganisatie, de Aye of Axemen) werd vermoord door een rivaliserende cult, de Eiye.

De reden waarom dit verzoeker zo hard raakte was de persoonlijke band met zijn neef, naast de familiale band tussen beide. Verzoeker was zelf afkerig tegen de cult. Verzoeker gaf dit aan en maakte ook duidelijk dat hij daarom zelf geen lid is van een cult. Verzoeker praatte hier ook niet graag over, waardoor hij met zijn neef hier niet verder op inging (omdat zij op dit vlak met elkaar botsten). Dit staat niet in de weg dat verzoeker en zijn neef erg close waren en een zeer goede persoonlijke band hadden.

De dood van zijn neef had een grote (emotionele) impact op verzoeker.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud lichtte verzoeker toe hoezeer hij getroffen was door de dood van zijn neef. Verzoeker verklaarde dit ook eerder tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 januari 2020 (hetgeen erop wijst dat verzoeker consistent is gebleven in zijn verklaringen). Verzoeker reageerde niet rationeel op de dood van zijn neef, terwijl in de bestreden beslissing wordt afgevraagd waarom verzoeker geen "doordachte redeneringen en bedenkingen" heeft gemaakt bij de acties die hij ondernam om de dood van zijn neef te wreken. Hij keerde zich tegen de Eiye, die hij (als groep) verantwoordelijke achtte voor de dood van zijn neef.

Verzoeker benadrukte tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij door zijn aanval op de Eiye in een spiraal van geweld is terechtgekomen. Dit geweld richtte zich tot verzoeker, maar ook tot zijn familie. Dit geweld was wederkerig en resulteerde erin dat de Eiye uiteindelijk ook het huis van verzoeker hebben aangevallen. Ook daarvoor (in de periode tot oktober-november 2012) deden er zich verschillende incidenten voor. De aanval op het huis van verzoeker vormde derhalve een "hoogtepunt" en was geen alleenstaand gegeven, zoals dit wordt voorgesteld in de bestreden beslissing. Ook voor deze aanval deden er zich incidenten voor tussen de Eiye en (de familie van) verzoeker.

Verzoeker legde hierover consistente verklaringen af, aangezien zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud in de lijn liggen van zijn verklaringen die hij heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 januari 2020: "Ze hebben mijn neef gedood. Onze familie heeft geprobeerd om terug te vechten. Het kwam tot een gevecht. Ze kwamen naar het huis van mijn vader. Ze vernielden het en ze duwden mijn moeder. Ze geraakte heel ernstig verwond. We waren met een kern van een viertal. We waren sterk en konden terugslaan. We zijn allemaal gevlucht, ieder op zijn eigen houtje. Ik ben de enige die het land ontvlucht is. De anderen bleven in het land. Ze hebben zich aangesloten met andere groepen zodat ze sterk zijn en kunnen terug vechten. Een jaar en zeven maanden geleden heeft Eiye een van ons, mijn neef K., gedood".

Het persoonlijk onderhoud dateert van 5 mei 2021, waardoor er een lange periode (één jaar en vier maanden) lag tussen beide interviews. Niettemin bleef verzoeker consistent in zijn verklaringen, hetgeen wijst op de waarachtigheid van zijn asielrelaas.

De vrees voor zijn leven resulteerde in het vertrek van verzoeker uit Nigeria. Deze vrees is en blijft actueel. Verzoeker haalde hiertoe aan dat de Eiye een lid van zijn familie (K.) hebben aangevallen en vermoord. Verzoeker heeft hiertoe de informatie meegedeeld die hij kon verkrijgen hierover via zijn oom Steven. Met de andere familieleden heeft verzoeker geen contact meer, waardoor het onlogisch is om te verwachten dat verzoeker via hen informatie zou hebben verkregen (of moeten verkrijgen) hierover. Dit kan verzoeker dan ook niet worden verweten, zoals dit wel het geval is in de bestreden beslissing door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

6. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR,

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. Verzoeker voert aan dat hij in januari 2014 aankwam in België maar ingevolge het verblijf bij zijn partner en kind veilig was. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 11 april 2019 nadat de relatie een einde nam in 2018 en verzoeker op straat terecht kwam (cf. verzoekschrift p. 3).

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Dat verzoeker naliel dit te doen en gedurende jaren (van 2014 tot 2018) dan wel maanden (einde relatie in 2018 en verzoek in april 2019) talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofdte en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Verzoeker kan zijn jaren- en/of maandenlang wachten om een verzoek tot internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten in te dienen niet verschonen door de verwijzing naar een liefdesrelatie, zeker omdat hij *prima facie* niet aantoonde dat hij gedurende deze relatie een regulier verblijf had in België.

Voorstaande vaststelling is duidelijke tegenindicatie voor verzoekers voorgehouden vrees.

6. Verzoeker legt een paspoort neer waaromtrent de bestreden beslissing motiveert als volgt:

"Bij uw asielaanvraag legde u een authentiek, persoonlijk paspoort neer (A02532035, op naam van A. X afgegeven door Abuja Headquarters, afgegeven in juli 2015). Vooreerst merkt het CGVS dat de datum van afgifte van het paspoort dateert van na uw beweerde aankomst in België in januari 2014 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat dit paspoort door de smokkelaar in Burkina Faso werd geregeld, u moest hem een foto geven en hij regelde dan een paspoort voor u (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 10). U hebt dan het paspoort persoonlijk in handen gekregen in Libië, alvorens u naar Europa reisde. U werd gevraagd of u uw paspoort ooit hebt laten vernieuwen, maar u geeft enkel aan dat het paspoort binnenkort zou vervallen of al vervallen was, en dat u het zelf nooit hebt laten vernieuwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). U werd geconfronteerd dat het paspoort afgegeven was in juli 2015, en dat dit dan dateert van nadat u aangekomen zou zijn in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11) maar u houdt vol dat dit ook het paspoort was waarmee u reisde op weg naar Europa. U herhaalt dat de smokkelaar een slechte man was, maar dit is nog geen verklaring waarom u beweerde te reizen met een document dat dan pas 'in de toekomst' zou geldig zijn. Op geen enkel moment kan u een duidelijke verklaring geven waarom de smokkelaar u met zo een document zou laten reizen. Daarenboven is het document ook afgegeven in Abuja, maar nergens legt u uit hoe een smokkelaar in Burkina Faso dit document heeft verkregen. Gezien u beweert sinds 2012 niet te zijn teruggekeerd naar Nigeria, kan er wel van u verwacht worden toe te lichten hoe u een paspoort van juli 2015 hebt bekomen dat is afgegeven in de hoofdstad van Nigeria.

Het feit dat u hier niet in slaagt om op geloofwaardige wijze uit te leggen hoe u aan dit paspoort kwam, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van uw vlucht en dat u beweerde sinds 2012 niet meer te zijn teruggekeerd naar Nigeria."

Verzoekers verwijzing dat hij "oprecht is geweest" over zijn reisweg sinds 2012 vanuit Nigeria en de voorgehouden handelswijze van de smokkelaar is geen concreet en nuttig verweer ten aanzien van de elementen in het dossier waaruit blijkt dat (i) het voorgelegde paspoort werd afgeleverd in juli 2015 in Abuja, aldus manifest na verzoekers aankomst in België; (ii) verzoeker niet aantoont dat hij met dit paspoort naar Europa reisde, (iii) verzoeker geen duidelijke verklaring kan geven waarom de smokkelaar hem in 2012 zou laten reizen met een document dat slechts geldig is vanaf 2015, (iv) verzoeker niet kan verklaren hoe of waarom hij dit document, dat werd afgeleverd in Abuja (Nigeria), verkreeg van een smokkelaar in Burkina Faso.

De voorstaande motivering blijft onverminderd overeind.

7. Verzoeker voert aan dat hij een vrees voor vervolging heeft ten aanzien van de cultorganisatie Eiye wegens de dood van zijn neef die hij heeft gewroken.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- verzoeker kan niet concreet vertellen wat er met zijn neef F. gebeurde, wat des te merkwaardiger is gezien diens vermeende dood een essentieel element betreft in verzoekers relaas en levensloop;
- verzoeker kan niet concreet verklaren wanneer of waarom F., met wie verzoeker zich nauw verwant voelde, lid was geworden van de cult hoewel F. blijkbaar besloot om bij een gewelddadige organisatie te gaan terwijl verzoeker er weigerachtig tegen stond;
- verzoeker kan de inhoud van F.s' lidmaatschap niet uitleggen en kaderen binnen de werking van de Eiye;
- het is niet geloofwaardig dat verzoeker, zonder plan, individueel willekeurige leden van een grote cult aanvalt op straat in het kader van een wraakactie terwijl naar zijn bewering 80-85% van de stad lid was van een cult;
- verzoeker kan de aanval op zijn huis niet aannemelijk maken: (i) het was na maanden een zeer late reactie van een cult ingevolge een voorgehouden directe aanval op hun leden, (ii) hoewel verzoeker stelt te weten wie de mensen waren die hem aanvielen, kan hij niet concreet uitleggen wie die mensen zijn,
- de door verzoeker aangevoerde vervolging dateert van meer dan negen jaar geleden en verzoeker is in de onmogelijkheid de actualiteit van zijn voorgehouden vrees aan te tonen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake zijn neef en de cult, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent zijn paspoort en de actualiteit van de vrees, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) die de motivering inzake de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, de staat Edo, kan weerleggen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS